

Περίληψη

Νόμου Εφαρμογής

ΤΟΥ

Μεσοπρόθεσμου πλαισίου

(Μνημόνιο 2)

Συνοπτική επισήμανση – με μία σύντομη κριτική – των κυριοτέρων άρθρων του νόμου εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής (ή πιο γνωστό ως Μνημόνιο 2), τα οποία θίγουν εξόφθαλμα κάθε είδους δικαιώματα.

Όπως έχουμε αναφέρει και στο πρώτο πόρισμά μας, το ίδιο το Μνημόνιο δεν έχει καμία νομική ισχύ, αν δεν ψηφισθούν και οι αντίστοιχοι νόμοι, που θα ενέχουν διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες θα γίνει δυνατή η υλοποίηση των όσων ορίζουν τα Μνημόνια. Παρακολουθήστε παρακάτω τον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται η μεταβίβαση του συνόλου της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου μέσω εκχωρήσεως κάθε είδους δικαιωμάτων σε συγκεντρωτικές μορφές διοικήσεως («ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.»), ώστε να είναι πιο εύκολες οι εν λόγω μεταβιβάσεις, χωρίς να εμποδίζεται από διάφορες ψηφοφορίες, συζητήσεις κ.λπ.

Άρθρο 1 παρ. 1 και 2: Συνιστάται ανώνυμη εταιρία με αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση όλης της περιουσίας του Δημοσίου ή των **ΝΠΔΔ** (ιδιωτικής και δημόσιας) και το προϊόν αξιοποίησης χρησιμοποιείται **αποκλειστικά** για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους. Η υποτιθέμενη εγγύηση πλήρους διαφάνειας που διακηρύσσει το άρθρο ανατρέπεται από την υποχρέωση εχεμύθειας, όπως παρακάτω αναλύεται.

Άρθρο 1 παρ. 6: Η διάρκεια του Ταμείου είναι 6 έτη αλλά **ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ** εφόσον ο σκοπός του Ταμείου δεν έχει εκπληρωθεί.

Δηλαδή όσο υπάρχει χρέος η περιουσία του Δημοσίου θα πηγαίνει ΠΑΝΤΑ στην αποπληρωμή αυτού.

Άρθρο 2 παρ. 1 και 2 : Το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου Το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου είναι τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) ευρώ, διαιρείται σε χίλιες (1.000) ονομαστικές μετοχές, ονομαστικής αξίας τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ η καθεμία, αναλαμβάνεται δε και καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο και οι μετοχές είναι αμεταβίβαστες.

Άρθρο 2 παρ.4 και 5: στο Ταμείο μεταβιβάζονται κινητές αξίες, περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης, κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, άυλα δικαιώματα, δικαιώματα λειτουργίας, συντήρησης και εκμετάλλευσης υποδομών, ακίνητα καθώς και άλλα περιουσιακά στοιχεία που υπάγονται στις προαναφερόμενες κατηγορίες. Δηλαδή φεύγουν από το Δημόσιο και περιέρχονται στο Ταμείο τα πάντα, ιδιωτική και δημόσια περιουσία του κράτους αλλά και εθνικός πλούτος, ακόμη και αποθεματικά, δικαιώματα εκμετάλλευσης ορυκτού πλούτου, ενοίκια που εισπράττει το δημόσιο, αυτά που πληρώνουμε σε λογαριασμούς σε ΔΕΗ, νερό κλπ. Επιπλέον ορίζεται ότι μεταβιβάζονται στο Ταμείο τα περιουσιακά στοιχεία που αναγράφονται στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα 2012-2015 σύμφωνα με το άρθρο 6^Α του ν. 2362/1995. Ο νόμος αυτός είναι ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ έτσι όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Το άρθρο 6^Α αυτού (που ισχύει από 1.1.2011) ορίζει τα στοιχεία που περιέχει το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Στο άρθρο 6Γ του ίδιου νόμου (ΚΔΛ) ορίζεται ότι ο Υπουργός Οικονομικών εντός του Σεπτεμβρίου κάθε έτους, υποβάλλει στη Βουλή προς ψήφιση επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής εφόσον έχουν μεταβληθεί ουσιώδη στοιχεία των εκτιμήσεων και προβλέψεων αυτού. **Επομένως δεν μεταφέρονται μόνο και για μία φορά τα περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου που περιλαμβάνονται στο ήδη ψηφισθέν Μεσοπρόθεσμο 2012-2015 αλλά αυτό επικαιροποιείται κάθε χρόνο και μπορεί να περιέρχονται στο Ταμείο και άλλα περιουσιακά**

στοιχεία του Δημοσίου που δεν περιλαμβάνονται ακόμη στο παρόν και φυσικά συνεχώς μέχρι να αποπληρωθεί το χρέος.

Ανεξάρτητα δε από την σύσταση του Ταμείου, τροποποιήθηκε και ο νόμος 3049/2002 για τις αποκρατικοποιήσεις, που στο άρθρο 1 παρ. 3 αυτού ορίζει ότι «Τα έσοδα από την αποκρατικοποίηση και αξιοποίηση των επιχειρήσεων και των λοιπών περιουσιακών στοιχείων προορίζονται ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ για τη μείωση του δημοσίου χρέους»

Άρθρο 2 παρ. 7: αυτά που μεταβιβάζονται στο Ταμείο δεν επανέρχονται στον προηγούμενο κύριο με κανένα τρόπο και μάλιστα **ο προηγούμενος κύριος υποχρεούται να το διαχειρίζεται χωρίς αμοιβή και εξακολουθεί να βαρύνεται με τις δαπάνες που προκύπτουν** (δηλαδή μπορεί ένα περιουσιακό στοιχείο να μην πωληθεί αφού τα έσοδα του πάνε όλα στο χρέος ενώ τα έξοδά του για τη λειτουργία του θα τα πληρώνουμε εμείς οι πολίτες)

Άρθρο 2 παρ. 8 και 9: αν τρίτος έχει εμπράγματα δικαιώματα σε κάποιο από αυτά τα περιουσιακά στοιχεία, απαλλοτριώνονται αναγκαστικά, αν το Ταμείο το κρίνει αναγκαίο για την αξιοποίηση, υπέρ του Ταμείου ή άλλων ενώ την αποζημίωση την πληρώνει το Δημόσιο. Αν υπάρχει μισθωτής σε κάποιο ακίνητο η μίσθωση καταγγέλλεται πάραυτα.

Άρθρο 2 παρ. 10: η περιουσία αξιοποιείται ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων (3 από τα 7 μέλη ορίζονται από τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης και Ευρωπαϊκής Επιτροπής άρθρο 4 παρ. 1 και άρθρο 3 παρ. 11)

Άρθρο 2 παρ. 17 και 18: έσοδα του Ταμείου είναι το τίμημα από την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου, τόκοι, μερίσματα και κάθε είδους αποδόσεις των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων **και των χρηματικών διαθεσίμων**, επιχορηγήσεις από το Δημόσιο, έσοδα από κάθε άλλη νόμιμη αιτία. Τα έσοδα διατίθενται για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους, για την αποπληρωμή **των χρεών του Ταμείου** , για την κάλυψη των

λειτουργικών του εξόδων και την αποπληρωμή των κάθε είδους δαπανών που απαιτούνται για την εκπλήρωση του σκοπού του.

Άρθρο 3 παρ.1 και 8 : Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται για ίσο χρονικό διάστημα

Τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, ως μοναδικού μετόχου του Ταμείου, ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Στο άρθρο 3 παρ. 10 ορίζεται ότι οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του κατατίθενται, ελεγμένοι από ορκωτούς ελεγκτές, από τον Υπουργό Οικονομικών στη Βουλή και συζητούνται στην Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής. Οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση του μετόχου του Ταμείου, η οποία απαλλάσσει το Δ.Σ. και τους ελεγκτές από κάθε ευθύνη, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 35 του κ.ν. 2190/1920.

Άρθρο 3 παρ. 11: στις συνεδριάσεις του ΔΣ παρίστανται ως παρατηρητές χωρίς δικαίωμα ψήφου 2 εκπρόσωποι της Ευρώπης που έχουν δικαίωμα πλήρους ενημέρωσης αλλά και υποχρέωση εχεμύθειας ως προς όλους (δηλαδή και του ελληνικού λαού) εκτός προς ΕΕ, ΔΝΤ και ΕΚΤ προς τους οποίους φυσικά αναφέρονται πλήρως.

Άρθρο 3 παρ. 16: Τα μέλη του ΔΣ του Ταμείου έχουν υποχρέωση τήρησης απόλυτης εχεμύθειας όσον αφορά στα δεδομένα των υπηρεσιών, εργασιών, στατιστικών στοιχείων ή άλλων δεδομένων που αφορούν στη δραστηριότητα του Ταμείου και αυτή η ρήτρα εμπιστευτικότητας παραμένει σε ισχύ για 3 έτη μετά την αποχώρησή τους.

Άρθρο 5 παρ. 3 : Το Ταμείο μπορεί να εκδίδει ομολογιακά δάνεια με εγγύηση του Δημοσίου

Άρθρο 5 παρ. 4 : αν δεν συμφέρει η μεταβίβαση του συνόλου των μετοχών μιας εταιρίας τότε το Ταμείο ή την αναδιαρθρώνει **ή τη λύει.**

Άρθρο 7 παρ. 5 : στο Ταμείο μπορεί να αποσπώνται υπάλληλοι που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς

Άρθρο 9 παρ. 1 : τα καταστατικά των εταιριών που περιέρχονται στο Ταμείο τροποποιούνται με απόφαση του ΔΣ του Ταμείου

Στο κεφάλαιο για την πολεοδομική ωρίμανση για την απόδοση σε αυτά επενδυτικής ταυτότητας **ως δημόσια ακίνητα νοούνται και αυτά που ανήκουν σε ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ ή και άλλα.**

Για την εθνική **χωροταξική πολιτική** λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμώνται οι **ανάγκες της δημοσιονομικής βιωσιμότητας, της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της επένδυσης** έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη δυνατή σχέση μεταξύ των χωροταξικών επιλογών και των οικονομικών και δημοσιονομικών στόχων για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Μοναδική απαγόρευση αξιοποίησης δημόσιας περιουσίας τίθεται για τους πυρήνες εθνικών δρυμών, σε διατηρητέα μνημεία της φύσης, σε εθνικά πάρκα και σε υγρά τοπικούς διεθνούς σημασίας **ενώ αντίθετα** οι αρχαιολογικοί χώροι, ιστορικοί τόποι, φυσικά πάρκα και περιοχές οικοανάπτυξης αξιοποιούνται με περιορισμούς.

Τα εκτός σχεδίου δημόσια ακίνητα χωρίζονται στις εξής ζώνες χρήσης γης : 1. Τουρισμός – Αναψυχή, 2. Επιχειρηματικά Πάρκα 3. Θεματικά πάρκα –

Εμπορικά κέντρα – Αναψυχή 4. Μεταφορικές, τεχνικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές υποδομές και λειτουργίες και 5. Δημόσια ακίνητα μικτών χρήσεων.

Καθορίζονται οι συντελεστές δόμησης, το ποσοστό κάλυψης και το επιτρεπόμενο ύψος των κτηρίων, τα οποία όμως με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής **μπορεί να ορίζεται και να εξειδικεύεται το περιεχόμενο των ειδικότερων χρήσεων γης , το είδος και το μέγεθος των κτιρίων και εγκαταστάσεων που μπορούν να χωροθετούνται ανά χρήση, τα όρια και οι περιορισμοί στις επιφάνειες χρήσεων γης και κάθε σχετικό θέμα με τον προσδιορισμό και την ειδική πολεοδομική λειτουργία των χρήσεων.**

Στο άρθρο 14 για την αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων επιτρέπεται η **απευθείας παραχώρηση** στον κύριο της επένδυσης ή στον έλκοντα εξ αυτού δικαιώματα, της χρήσης αιγιαλού και παραλίας και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη υφιστάμενων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων. Η παραχώρηση γίνεται για χρονικό διάστημα **μέχρι πενήντα (50) χρόνια.**

Δημιουργείται για πρώτη φορά το εμπράγματο δικαίωμα της «επιφάνειας», της κυριότητας δηλαδή μόνο επί του κτίσματος.

ΔΙΕΓΡΑΦΗ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΥΡΩΣΗΣ ΜΕ ΝΟΜΟ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ που υπήρχε στο σχέδιο νόμου.

Ολόκληρο τον νόμο εφαρμογής του Μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής (Μνημόνιο 2) θα τον βρείτε στην ετικέτα ΠΗΓΕΣ του Blog μας.

Ομάδα Νομικών και Οικονομικών Ζητημάτων Αγανακτισμένων Πολιτών
Λευκού Πύργου
ΟΝΟΖΛΠ

